

Ministeren

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Retsudvalget har den 21. februar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 400 (Alm. del) efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 400:

Vil ministeren, i forlængelse af samrådet med justitsministeren den 2. februar 2017 om kritik af grænsekontrollen i Københavns Lufthavn redegøre for om personer, der under kontrollen i lufthavnen ikke kan identificeres, fordi de ikke er i besiddelse af et pas eller lignende id-dokument, og som er ankommet fra et andet Schengenland, vil være omfattet af Dublin-forordningen og dermed kan sendes tilbage til det Schengenland, de er ankommet fra, og vil ministeren i bekræftende fald oplyse, hvor mange der har været af disse sager?

Svar:

1. Formålet med Dublinforordningen er at sikre, at en asylansøgning, der indgives i EU, kun behandles af én medlemsstat.

Dublinforordningen finder anvendelse for tredjelandstatsborgere, som i Danmark søger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl), såvel som for tredjelandstatsborgere, der forud for indrejsen i Danmark har søgt asyl i en anden medlemsstat. For sidstnævnte gruppe gælder det, at den pågældende medlemsstat vil være forpligtet i henhold til Dublinforordningen til at tilbagetage tredjelandstatsborgeren.

Hvis en tredjelandstatsborger f.eks. søger om asyl på grænsen til Danmark, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om, hvorvidt asylansøgningen skal behandles i Danmark, eller om der skal ske f.eks. afvisning eller overførsel af den pågældende til en anden medlemsstat efter kriterierne fastsat i Dublinforordningen, jf. nedenfor under pkt. 3.

Hvis en tredjelandstatsborger hverken har søgt om asyl i Danmark eller i en anden medlemsstat, finder Dublinforordningen ikke anvendelse.

16. marts 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 3004
Akt-id 199383

Fastlæggelsen af ansvaret for behandlingen af en asylansøgning i medfør af Dublinforordningen sker som oftest på baggrund af fingeraftryk registreret i Eurodac-databasen.

Hvis Udlændingestyrelsen vurderer, at en anden EU-medlemsstat efter Dublinforordningen er ansvarlig for at behandle en asylansøgning, f.eks. fordi den pågældende tidligere har søgt om asyl i en anden medlemsstat, vil den pågældende medlemsstat normalt blive bedt om at overtage ansvaret for ansøgningen. Hvis medlemsstaten påtager sig ansvaret, vil asylansøgeren blive overført og få sin asylansøgning behandlet dér.

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet om antallet af sager efter Dublinforordningen indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

"Udlændingestyrelsen har i 2016 sendt 4.879 anmodninger om tilbagetagelse/overtagelse i medfør af Dublin-forordningen til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande).

Udlændingestyrelsen har i 2016 truffet 3.299 afgørelser om overførsel til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande) på baggrund af en accept om tilbagetagelse/overtagelse i medfør af Dublin-forordningen.

Opgørelsen omfatter afgørelser om overførsel på baggrund af en accept, der er modtaget som følge af Udlændingestyrelsens anmodning om tilbagetagelse/overtagelse til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande) eller en revurdering om tilbagetagelse/overtagelse i medfør af Dublin-forordningen. Det er ikke muligt at oplyse antallet af accepter, der er modtaget fra andre EU-medlemslande eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz om tilbagetagelse/overtagelse i medfør af Dublin-forordningen, da dette ikke bliver registreret i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingsystem.

Det bemærkes, at der ikke er en direkte sammenhæng mellem antallet af fremsendte anmodninger i perioden og antallet af afgørelser om overførsel i den samme periode, idet samtlige anmodninger ikke nødvendigvis er blevet besvaret i samme periode, ligesom samtlige afgørelser om overførsel, der er truffet i perioden, ikke nødvendigvis vedrører anmodninger fremsendt i den samme periode.

Det kan generelt oplyses, at Udlændingestyrelsen i nogle tilfælde sender flere anmodninger om tilbagetagelse/overtagelse til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande), der vedrører den samme udlænding. Dette kan fx være tilfældet hvis udlændingen er registreret flere gange i Eurodac-databasen, og det land, som styrelsen har anmodet om tilbagetagelse/overtagelse, har afvist anmodningen med henvisning til, at et andet land er ansvarlig for behandlingen af den pågælden-

des asylsag. På baggrund heraf vil styrelsen som udgangspunkt sende en anmodning om tilbagetagelse/overtagelse til det pågældende land.

Derudover kan der være tilfælde, hvor det har været uklart hvilket land, der var ansvarlig for at behandle den pågældendes asylsag, og styrelsen af hensyn til fristerne, som fastsat i Dublin-forordningen, har sendt en anmodning om tilbagetagelse/overtagelse til flere lande. Der kan endvidere være tilfælde, hvor styrelsen har sendt en eller flere anmodninger om tilbagetagelse/overtagelse til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande), og styrelsen til trods for at have modtaget en accept, har besluttet at behandle den pågældendes asylsag i Danmark. Det kan bl.a. skyldes, at det efterfølgende har vist sig, at Danmark rettelig er ansvarlig for behandlingen af asylsagen, at styrelsen har besluttet at tage asylsagen under behandling i Danmark af humanitære årsager eller udlændingen er forsvundet, og det ikke har været muligt at træffe en afgørelse på det foreliggende grundlag.

Opgørelsen for 2016 er endelig, opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem. Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da det elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.

Oplysninger om asylansøgninger registreres af politiet i politiets elektroniske sagsbehandlingssystem POLSAS. Oplysningerne sendes herefter til Udlændingestyrelsen med henblik på statistikføring. Styrelsen kan ikke oplyse asylansøgernes indrejsested eller stedet hvor asylansøgningerne er indgivet, da dette ikke fremgår af de oplysninger som styrelsen modtager fra politiet.”

3. For så vidt angår antallet af sager, hvor udlændinge, der er ankommet til Københavns Lufthavn med fly fra andre Schengenlande, er blevet afvist eller har indgivet ansøgning om asyl, skal Udlændinge- og Integrationsministeriet henvise til justitsministerens besvarelse af 1. februar 2017 af spørgsmål nr. 291 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Inger Støjberg

/

Lars Lichtenstein

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. marts 2017
Kontor: Enheden for Internationalt
Politisamarbejde
Sagsbeh: Sofie Anne Marnier
Sagsnr.: 2017-0030-5286
Dok.: 2215730

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 360 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. februar 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 360 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, i forlængelse af samrådet den 2. februar 2017 om kritik af grænsekontrollen i Københavns Lufthavn, redegøre for, om ministeren vil tage initiativ til at mindske andelen af kontroller på de såkaldte lavrisikoankomster, som pt. udgør 1/3 af kontrollerne, for i stedet at øge andelen af kontroller på de såkaldte højriskoankomster, som pt. udgør 2/3 af kontrollerne?”

Svar:

1. Kontrollen i Københavns Lufthavn skal tilrettelægges og udføres så effektivt og intelligent som muligt. Det betyder bl.a., at politiet skal have fokus på de flyankomster, der vurderes at have den største risiko for ulovlig indrejse. Den vurdering er i sagens natur af politifaglig karakter. Jeg kan i øvrigt konstatere, at politiet i 2017 planlægger efter at gennemføre 80 pct. af kontrollerne på højriskoankomster og 20 pct. af kontrollerne på lavrisikoankomster.

Jeg noterer mig endvidere, at politiet fremadrettet vil foretage en opdeling af den kategori, der i dag hedder lavrisikoankomster, med henblik på at give et mere retvisende billede af, hvordan kontrollerne tilrettelægges.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at Københavns Politis årsmål for kontroller på Schengen-ankomster i 2017 fordeler sig med 80 procent på højriskoankomster og 20 procent på lavrisikoankomster.

Rigspolitiet skal endvidere henvise til Justitsministeriets besvarelse af 1. februar 2017 af spørgsmål nr. 291 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, hvori er redegjort nærmere for prioriteringen af politiets kontrolindsats i Københavns Lufthavn.

Som det bl.a. fremgår heraf, omfatter højriskoankomster ruter, hvor der erfaringsmæssigt eller på baggrund af en konkret mistanke består en forhøjet risiko for illegal indrejse. Lavrisikoankomster er ruter, hvor der erfaringsmæssigt ikke består en sådan generel forhøjet risiko, men hvor illegal indrejse eller anden kriminalitet i øvrigt kan antages at finde sted.

Det fremgår endvidere, at politiets kontrol af de enkelte flyankomster har til formål at sikre, at politiet har det fulde overblik over, hvilke flyankomster der aktuelt eller potentielt må anses for relevante i forhold til illegal indvandring.

Rigspolitiet kan hertil supplerende oplyse, at Københavns Politis graduerer risikoen vedrørende de enkelte flyankomster inden for hver af kategorierne lav- og højrisikoankomster.

Dette afspejler sig blandt andet i, at der foretages flere kontroller i forhold til ankomster, der – selv om de er kategoriseret som lavrisikoankomster – er forbundet med en større risiko for illegal indrejse end andre lavrisikoankomster.

Eksempelvis kan der peges på, at flyankomster fra Charles de Gaulle Airport, Frankrig, og Frankfurt International Airport, Tyskland, efter deres geografiske placering vil være lavrisikoankomster, men dog forbundet med en højere risiko end f.eks. flyankomster fra Oslo, idet der er tale om lufthavne, der er knudepunkter for mange internationale flyforbindelser.

For nærmere at anskueliggøre den løbende graduering, som politiet foretager, har Rigspolitiet imidlertid anmodet Københavns Politis om fremadrettet at kategorisere lavrisikoankomsterne i to grupper – henholdsvis mellem- og lavrisikoankomster. Denne kategorisering skal yderligere tydeliggøre, hvilken risiko de enkelte flyankomster – ifølge den løbende politifaglige vurdering – må anses for at være forbundet med.

De flyankomster, der herefter kategoriseres som lavrisikoankomster, vil være ankomster, hvor der erfaringsmæssigt ikke består en generel forhøjet risiko for illegal indrejse. Mellemrisikoankomster vil være flyankomster, hvor der er grund til at antage, at illegal indrejse eller anden kriminalitet vil kunne finde sted. Endelig vil højrisikoankomster som hidtil være flyankomster, hvor der er en forhøjet risiko for illegal indrejse i Danmark.”